

Sifs klint

Av Inga-Lill Andersson 1143andersson@telia.com

Världen består av människor, jättar och gudar. Gudarna eller asarna i Asgård, hade de tre nornorna, Verdandi, Urd och Skuld som sitter och väver livstråden och beslutar om alla människors öden. Människornas boning hette Midgård och hade ett stort hav runtomkring landet. Därtill fanns även jättarnas värld, Jotunheim med borgen Utgård, där Mimer bevakade vishetens brunn. I Asgård som var världens mitt har gudarna byggt sin stora borg. Oden var gammal, vis och gudarnas allfader. Tor var en stark gud och rådde i sin borg som hade 540 fina salar. Loke är son till en jätte, men räknas ändå till asagudarna. Loke är bildskön, men beräknande listig och en mycket elak gud.

Guden Tor med sitt röda hår och röda skägg hade tidigare varit gift med Järnsaxa och de hade sonen Magne tillsammans. När Tor blev ilsken åkte han runt och slog med sin hammare Mjölner på himlen i sin vagn som drogs av hans bockar. Då hör människorna tordön och riktigt åskmuller. När Tor drog åt svängremmen på sitt kraftbälte så fick han en oerhörd kraft och styrka. Men sina järnhandskar kunde han bära omkring en järnstång främst i sin vänstra hand. Tor hade ett enkelt sinne och var inte alls likadan som den grubblande Oden. Tor var de enkla människornas, böndernas och slavarnas Gud. Dessutom var Tor en riktig ordningsman och skapade alltid en fin ordning när det var kaosbetingat i Asgård.

Tor var gift med den vackra men oberäkneliga Sif och deras hem hette Bilskirne. Vackra Sif har fått en farlig och brant klint i Strömslund uppkallad efter sig. Sifs klint ligger vid en stig som finns ganska nära Kopparklinten i Trollhättan, en liten kort stig åt söder leder dit fram. Sif var den vackraste av de kvinnliga gudarna med sitt gyllenblonda hår. För övrigt var hon mycket blyg och timid, men hade en otrolig lust för älskog och speciellt med den fagre guden Loke. Sif hade två barn, en son och en dotter med sin man Tor, hon kan ha haft ett barn till men tillsammans med Loke som hon haft älskog med. Loke var för övrigt gift med Sigyn, samt hade barn med en jättekvinna som hette Angerboda. Sif var själv en mycket svartsjuk kvinna och hennes älskare Loke var en riktig kvinnoman som haft många kvinnor i sina armar, med vilka han hade barn. Loke brukade busa och skoja med Sif. En gång skar han av allt Sifs vackra långa gullhår.

Den bedårande Sif. Wikipedia. Denna illustration av Sif är ur [Nils Fredrik Sanders Edda](#) från 1893 som visar Sif med sitt långa, guldljusa hår.

Tor blev mycket förgrymmad på Loke, när håret skars av. Och Loke tvingades förmå de små svartalferna som var dvärgar i underjorden att göra nya hårflätor åt Sif. Tor ville att det nya håret skulle vara av rent guld samt sitta fast på Sifs huvud och dessutom kunna växa helt normalt. De små dvärgarna som hårt pressades lyckades med sitt uppdrag. Dvärgarna hade bråda dagar, ty samtidigt skulle de tillverka Frejs fina skepp Skidbladner samt även Odens kraftbeständiga spjut Gungner. Loke med sina lömska ögon var full i fan och slog vad med dvärgen Brokk om att andre brodern Eitre inte kunde tillverka så vackra saker och Loke med talets gåva och satte sitt eget huvud i pant. Men dvärgarna visade upp alla sina gjorda skatter för asagudarna och bad dem vara domare mot Loke och döma. Loke förlorade självklart vadet och var tvungen att ta till flykten. Tor fångade in Loke, men istället för att krossa huvudet på Loke sydde han igen läpparna på Loke. Loke som var illande smart lyckades befria sig från denna plåga och kunde fortsätta charma kvinnor.

Referenser.

Michael Senior. Vem är vem i mytologin. Italien. 1993.

Internet: [http://sv.wikipedia.org/wiki/Siv_\(mytologi\)](http://sv.wikipedia.org/wiki/Siv_(mytologi))

Sifs klint i Strömslund, Trollhättan